

EP.1 (1/2) เจ้าวาฬเดียวดาย

เจ้าวาฬเดียวดาย

โรคซึมเศร้า ไม่ใช่ความเศร้าธรรมดา แต่มันคือความ
ผิดปกติของสารสื่อประสาทในสมอง อาจมีปัจจัยมาจาก
พันธุกรรมหรือเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเครียดในชีวิต
เช่น ปัญหาการเงิน การสูญเสียของรักคนรัก หรือการอยู่
คนเดียว ฯลฯ

...

เคยรู้สึกตัวเองโดดเดี่ยวน้อยครับ เหมือนวาฬตัวเดียว

ที่อยู่ใต้ทะเลลึก

มันเป็นความรู้สึกที่แย่มากเลยใช่ไหม

ไม่เป็นไรคุณมีผมเป็นเพื่อน

ไม่เป็นไรนะ...คุณมีผมเป็นเพื่อน

เพราะผมเองก็รู้สึกเช่นนั้นเหมือนกัน

สายลมอ่อนพัดเอากลิ่นหอมของกุหลาบโชนมาจากซุ้มที่
เนรมิตขึ้นให้นักเรียน ม.6 เดินเข้าไปเก็บความทรงจำใน
โรงเรียนก่อนต้องอำลา

งานปัจฉิมนิเทศเป็นวันสุดท้ายที่น้องๆ จะมีโอกาสได้
มอบดอกไม้แสดงความยินดี รวมถึงของขวัญหรือ
จดหมายบอกรักรุ่นพี่ที่แอบชอบ เพื่อนๆ หลายคนชอบ
ช่อดอกไม้เต็มอมแขน บ้างก็มีตุ๊กตาตัวใหญ่เท่าเจ้าตัว
อุ้มอยู่เต็มกอด บ้างก็มีมงกุฎดอกไม้สวมอยู่บนศีรษะแต่
ในมุมหนึ่ง...ใครคนหนึ่งมีเพียงพวงมาลัยดอกดาวเรือง
และกุหลาบสดอีกเพียงไม่กี่ดอกที่ถืออยู่ในมือขณะที่
ดวงตาคู่หวานทอความรู้สึกอ้างว่าง

หายากนักที่ใครในโรงเรียนจะชอบเขา

แทบจะไม่มีใครอยากคบค้าสมาคมกับหลานชายคนเดียว
ของผอ.โรงเรียนจอมเอี้ยบ หน้าโหด อยู่ในโหมดโกรธ
ตลอดเวลา เพราะแม้จะจ่ายค่าเทอมแพงแค่ไหนกฎก็
ย่อมเป็นกฎ ใครทำผิดก็ต้องถูกทำโทษ ระดับความ
ยี้ดหย่นแทบจะเป็นศูนย์ เอฟเฟกต์เลยพลอยตกลงมาที่
เขาเพื่อนไม่คบ พี่ไม่ยุ่ง น้องไม่มองหน้า ใช้ชีวิตอยู่ใน
โรงเรียนนี้สามปีแบบที่แทบจะนับคำพูดได้ มีคุณครูใน
รายวิชาต่างๆ เท่านั้นที่คอยพะนอเอาใจเป็นอย่างดี ซึ่ง
มันก็น่าจะเป็นผลมาจากการที่เขาใช้นามสกุลเดียวกัน
กับผอ.อีกนั่นแหละ

“เด็กนี้เข้ามาเรียนได้เพราะเส้นของป้า”

ใครๆ ก็ต่างรำลึกกันแบบนั้น

ถึงเพื่อนจะไม่คบก็ไม่ได้แปลว่าทุกคนจะกล้ารุมแกล้งเขา เพราะกลัวว่าหากทำอะไรไม่ถูกใจ ‘ยายเจ้’ ก็จะมาสั่งลงโทษกันง่ายๆ อีกอย่างคราวก่อนที่มีคนไปสกัดขาเจ้าวาฬก็ล้มหน้าคะมำ ‘ยายเจ้’ ก็เรียกเด็กคนนั้นไปอบรมชุดใหญ่ไฟกระพริบจนเป็นทอล์กออฟเดอะทาวน์ของโรงเรียนอยู่เกือบเดือนเกี่ยวกับหลานชายคนที่คุณก็รู้ว่าใครเติบโตมาบนหอคอยงาช้าง ใครก็แตะต้องไม่ได้ คนตัวเล็กจึงกลายเป็นสิ่งที่ ‘เลี้ยงได้ก็ควรเลี้ยง’ ไปโดยปริยาย ถูกเฟดออกมาจากกลุ่มเพื่อนแบบ